

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8C/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214216056
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4214216056.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, v konaní zastúpený advokátom JUDr. Alan Strelák, so sídlom Bratislava, Na vĺšku 12 proti odporcovi Z. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom F., Y. okružná XXXX/XX, o zaplatenie 687,50 Eur s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý navrhovateľovi zaplatiť sumu 687,50 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z tejto sumy od 9.6.2013 až do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd u r č u j e , že bod 3 obchodných podmienok navrhovateľa „ pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa článku 2 zmluvy o úvere je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu za omeškание vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky“, je ako neprijateľná, n e p l a t n á.

V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 115,50 Eur súd návrh z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 3.9.2014 domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu sumu 687,50 EUR s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa 25.1.2013 úverovú zmluvu č. 120130359, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 500 Eur, za odplatu 190 Eur, celkom teda 690 Eur, kde dohodli 10 mesačných splátok po 68,25 Eur a 3 splátky po 2,50 Eur. Odporca celkovo uhradil 2,50 Eur. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol riadne a včas predvolaný, svoju neúčast' neospravedlnil, na svoju obranu žiadne dôkazy neprodukoval. Súd pojednával v jeho neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 OSP.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise - úverovou zmluvou zo dňa 25.1.2013, úverovými zmluvnými podmienkami, výzvou k úhrade zo dňa 7.5.2013, poštovým podacím hárkom, oznámením o zosplatnení zo dňa 24.10.2013 a ostatnými ku spisu pripojenými listinami a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Z úverovej zmluvy zo dňa 25.1.2013 vyhotovenej na štandardnom, formulárovom tlačive navrhovateľa, kde sú uvedené aj úverové zmluvné podmienky vyplýva, že odporca ako klient požiadaval o úver vo výške

500 Eur s celkovou dlžnou čiastkou 690 Eur, ktorú mal splatiť 3 mesačnými splátkami po 2,50 Eur a 10 mesačnými splátkami po 68,25 Eur splatnými vždy k 30. dňu (22?) v mesiaci - v zmluve uvedené dva dni. Navrhovateľ uviedol, že odporca uhradil len sumu 2,50 Eur, teda uhradil len 1 splátku. Dňa 24.10.2013 zosplatnil navrhovateľ celý úver vo výške 687,50 Eur.

Podľa § 544 ods. 1, 2 OZ Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Podľa § 545a veta prvá OZ neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti.

Účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len keď súd má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti, čiže určiť či je podmienka nečestná. Iba takto je možné chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke v súlade s konštantou judikatúrou bývalého Európskeho súdneho dvora (od 1.12.2009 Súdny dvor Európskej únie) pri aplikácii Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcim režim spotrebiteľských zmlúv.

Funkcia zmluvnej pokuty je preventívna, uhradzovacia a sankčná. Primeranosť dojednávania zmluvnej pokuty je potrebné posúdiť s prihliadnutím k celkovým okolnostiam úkonu, jeho pohnútkam a účelu, ktorý sledoval. Do úvahy je potrebné vziať výšku zaistenej čiastky, z ktorej možno tiež usúdiť neprimeranosť zmluvnej pokuty s ohľadom na vzájomný pomer pôvodnej a sankčnej povinnosti. Zmluvná pokuta spĺňa svoj účel najmä v pohrození citeľnej majetkovej sankcie voči dlžníkovi pre prípad, ktorý neplní zaistenú povinnosť a v dostatočnom zabezpečení veriteľa proti prípadným škodám, ktoré by mu mohli nesplnením zaistenej povinnosti vzniknúť. Na platnosť dojednávania ohľadne zmluvnej pokuty nemá vplyv neuhradenie len časti istiny. Podľa názoru súdu dojednanie o zmluvnej pokute medzi účastníkmi konania, s úhradou ktorej sa dostala odporkyňa do omeškania viac než 30 dní, nie je neprimeraným dojednaním o zmluvnej pokute.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednávania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. (OZ) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä: a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, treba uviesť aj súčet týchto platieb ...b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva vzťahuje, c) cenu tovaru alebo služieb,

d) identifikáciu vlastníka..., adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, meno a adresu spotrebiteľa, RPMN, výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c/, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (ods. 5).

Podľa § 53 ods.1, 2 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka") To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1, 2 OZ podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len keď súd má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti, čiže určiť či je podmienka nečestná. Iba takto je možné chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke.

S poukazom na vyššie uvedené ako aj na to, že odporca zaplatil len časť splátok (1) súd mal za to, že odporca mal ľahkovážny prístup k veci, pretože úver si zobral, zmluvu riadne podpísal a bol uzrozumený aj s jej podmienkami a preto súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a navrhovateľovi priznal sumu 687,50 Eur (690 Eur - 2,50 Eur). Súd mal za to, že odporca porušil dohodnuté podmienky, súd vzhliadol v uzavretej zmluve neprijateľné podmienky a preto v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 115,50 Eur súd návrh zamietol, keď vo výroku ju určil za neplatnú ako neprijateľnú s poukazom na vyššie uvedené. Súd však poznamenáva, že mu je známe z jeho rozhodovacej činnosti, že navrhovateľ v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v iných obdobných veciach berie späť a konania žiada zastaviť (napr. 8C/46/2014 a pod.)

Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.